

Kristian Thulesen Dahls Grundlovstale 2021.

(Det talte ord gælder)

Kære alle sammen. Velkommen til Grundlovsmøde her på Lykkesholm Slot!
Det er dejligt at være sammen. Sådan rent fysisk. Mange af os har længe mest set hinanden gennem en computerskærm. Det orker vi ikke længere. Vi vil kunne se hinanden ordentligt i øjnene. Se smilehullerne. Mærke varmen fra hinanden.

Sidste år stod jeg også her på Lykkesholm. Men kun for at tale direkte ind i en kameralinse. Og de få mennesker, der var her, havde alle en praktisk opgave. Skal vi ikke bare være enige om, at det kan godt være, det kan noget - det dér computer-hejs - det er fint nok - men det er for intet at regne i forhold til at mødes fysisk - have reel kontakt med hinanden - kunne mærke hinanden.

Og derfor: Stor tak til Jer for at komme - lad os få en rigtig dejlig eftermiddag ud af det!

5. juni. Grundlovens fødselsdag. Men også en anden vigtig dag. Så lige for en ordens skyld: Har I fået morgenmaden serveret på sengen? Har I fået en lille ekstra krammer? Det er jo "Fars Dag" i dag. Og set på vejret, er vi vist mange fædre, der har været søde i år.

Jo. Det tegner lyst! Vi er godt på vej. Danmark genåbner!

Jeg tror ikke, jeg er den eneste, der glæder mig til, at corona igen bliver til en god mexicansk øl - og ikke længere forbindes med en epidemi, der har ændret så meget for så mange af os det seneste halvandet års tid.

Vi har alle været ramt på den ene eller anden måde. På måder, som syntes utænelige, inden coronaen ramte hele verden.

Vi er blevet begrænset på måder, man aldrig havde troet muligt.

Hvem havde troet, at håndtrykket og kram fra den ene dag til den næste forsvandt.

Hvem havde troet, at mundbind blev en så integreret del af dagligdagen, at smil blev umulige at se under indkøbsturen.

Hvem havde troet, at et besøg på en restaurant eller det at komme til en fodboldkamp pludselig blev umuligt.

Det har været en udfordring for alle.

Derfor er det også så vigtigt, at Danmark nu genåbner. Og siden marts har vi kunnet holde alle Folketingets partier med undtagelse af Nye Borgerlige op på en aftale om en kontinuerlig genåbning af landet.

Det betyder, at meget er åbnet igen. Og på onsdag forhandler vi endnu engang. Situationen er så meget under kontrol, at vi bør kunne enes om at tage endnu et markant skridt til at få normaliseret Danmark.

I løbet af de kommende uger har man vaccineret alle over 50. I flere regioner er man endda godt i gang med landsmænd mellem 40 og 50 samt de unge fra 16-års-alderen. Herudover har vi et stort test-apparat, som sikrer, at vi har godt styr på, hvor smitten er - så der kan tages hånd om det lokalt.

Så på onsdag skal der laves en klar udfasningsplan for coronapasset. Så vi efter alle over 16 er tilbudt vaccine, kun bruger passet, når vi skal ud at rejse. På samme måde skal vi udfase kravet om mundbind. Jeg var simpelthen chokeret over, at nogle eksperter begyndte at tale om, at mundbind var kommet for at blive - også efter corona. Derfor krævede vi, at mundbind udfases sammen med coronapasset - og fik det med i sidste aftale, vi lavede, så det skal også på plads på onsdag.

Men vi bør tage et par ekstra skridt i genåbningen:

I dag skal restauranter, caféer osv. lukke kl. 23 - med sidste udskænkning kl. 22. Med de dejlige sommeraftener bør dette ændres - gerne til kl. 2. Mindst til midnat.

Og forsamlingsforbuddet? I dag må man maksimalt holde komsammen med 50 personer indenfor. Og i næste hug med genåbning - altså fra næste uge - maksimalt 100. Men med så mange vaccineret bør det tal hæves. Eksempelvis til 200 personer.

Så de der ønsker at holde den udsatte fest - og som gerne vil kunne invitere alle med - kan gøre det henover sommeren. Ikke først engang til efteråret.

For restriktioner SKAL være noget midlertidigt. Ikke noget der er bekvemt for en regering og myndigheder, så man holder fast i dem 1 sekund for længe. Det handler om danskernes frihed. Den frihed som Grundloven jo faktisk handler om. Den skal genetableres så hurtigt som muligt.

Så vi kan mødes, som vi ønsker. Så vi kan trykke hinanden i hånden, som traditionen os byder. Så vi kan se hinanden i øjnene - men også se smilet omkring munden. Et frit Danmark.

Nedlukningen af Danmark har haft store konsekvenser. For virksomheder og deres økonomi. For mange af vores landsmænd.

De unge har mistet vigtig tid som ung. Der vil være meget, som skal indhentes, når der nu åbnes helt op igen. Hvem skulle også have troet, at teenageren derhjemme begyndte at tørste efter at komme i skole igen.. Men det er jo, når vi mister, vi bliver mindet om, hvor vigtigt det, vi gør, er. At meget i vores dagligdag er fordi, vi faktisk holder af det.

Jeg holder af hverdagen, som Dan Turèll sagde det i sin tekst til "Hyldest til Hverdagen".

Det gælder også i forhold til vores seniorer, som jeg faktisk synes, i lange perioder i denne epidemi er blevet glemt og overset.

Det har i perioder været som om, at man har tænkt; vi holder de ældre inde - væk fra corona - og når det hele så er overstået, åbner vi døren igen og ser, hvordan de har det.

Det er som om, man helt har glemt, hvor ødelæggende det har været for mange seniorer, at man pludselig ikke kunne noget som helst mere.

At den lokale petanqueklub blev lukket - at foreningslivet stod helt stille. At madlavningsklubben holdt pause. Sangklubben. At besøgsvennerne ikke længere kunne komme.

At blive afskåret fra et socialt liv SÅ længe er utroligt hårdt - især, hvis man som ældre måske ikke har sin ægtefælle mere og børnene bor langt væk.

For uden relationer - ja, hvad er der så egentlig at stå op til?

Hver gang vi har haft anledningen, har vi derfor presset på for, at der burde tænkes mere på de ældre - på seniorerne undervejs. Men det har ikke været nemt.

Det er som om, at seniorerne alt for ofte glemmes af regering og dens støttepartier.

Det er jo fint at tale om minimumsnormeringer på børneområdet. Så de små får flere voksne omkring sig. Mere nærhed i daginstitutionen. Men hvis ikke pengene følger med, er der en stor risiko for, at kommunerne finder pengene til et løft på børneområdet hos de ældre. Det er set før.

Så skal vi være der - og minde regering og folketing om, at minimumsstandarder på børneområdet bør ledsages af minimumsstandarder på ældreområdet. Så det går hånd i hånd. Og det ene velfærdsområde ikke skal betale for det andet. Ellers bliver det skævt.

Ældreområdet har altid været - og vil altid være - en helt afgørende mærkesag for Dansk Folkeparti! Og jeg er under coronaen endnu engang blevet bekræftet i, at det også er nødvendigt for, at der bliver talt om respekt og værdighed i forhold til ældre og seniorer.

Også af den grund er det vigtigt, vi sidder med - at vi spiller en aktiv rolle ved genåbningsforhandlingerne. At vi får sat vores aftryk.

Sammen med de andre borgerlige partier - på nær et enkelt - har vi fået sat skub i genåbningen - ja, jeg vil vove at påstå, at hvis vi ikke havde siddet med ved forhandlingsbordet, så havde vi ikke kunnet samles på samme måde, som vi gør i dag.

For regeringen har været svær at danse med undervejs. Har været egenrådig - indelukket - selvhævdende.

Minkerhvervet blev i et snuptag fuldstændig udraderet. Udslettet.

Og på hvilket grundlag? Var det nødvendigt? Meget tyder på, man kunne have klaret situationen med et meget mindre indgreb overfor erhvervet.

Samtidig vurderes det, at der skete grundlovsbrud. Bl.a. da fødevarestyrelsen udsendte sin berygtede e-mail med en ulovlig ordre om at aflive alle mink.

Magtens tredeling blev brudt.

Grundlovens bestemmelse om ejendomsrettens ukrænkelighed blev brudt.

Den grundlov, vi fejrer i dag - som er fundamentet for vores lovgivning.

Og som i mange henseender er fundamentet for Danmark er blevet trådt på af Mette Frederiksens regering.

Det skal hun selvfølgelig stilles til ansvar for! Og derfor er det glædeligt, at et flertal i Folketinget har nedsat en kommission, som skal endevende sagen. Den forventes at have sin vurdering klar tidligt næste år. Derefter skal Folketinget vurdere grundlaget for en Rigsret.

Efter Rigsretssagen imod Inger Støjberg skulle sagen måske være klar. Er der frygt for et lovbrud, skal sagen for en Rigsret. Men sådan spiller klaveret nok ikke. For mon ikke et flertal i denne sag vil holde hånden under Mette Frederiksen? Jeg frygter det.

Selvom Grundloven ellers skal sikre lighed for loven. Men vi får se. Vi vil følge sagen til dørs.

Grundloven skal nemlig respekteres. Den er et udtryk for fællesskab og sammenhængskraft - for kontinuitet.

Man skal ikke tage let på vores grundlov - slet ikke som statsminister.

Man skal føre politik i respekt for grundloven.

For ordene i Grundloven - med respekt for grundlovens betydning.

Det kan af og til virke som om, det er vigtigere at tage hensyn til internationale konventioner - end til Grundloven.

I ved - menneskerettighedskonventionen - flygtningekonventionen.

De konventioner, der på sin vis lyder åh så flotte på papiret, men som bliver misbrugt til skade for sammenhængskraften i vort land.

Som beskytter dømte forbrydere, som er udvist af Danmark, men som alligevel kan rende frit rundt i vort land og sprede skræk og rædsel.

Som beskytter sympatisører af Islamisk stat, så de kan komme til Danmark med deres formørkede og usle fanatisme, selvom de har bekæmpet netop Danmark og det vi står for.

Selvom statsministeren og hendes ministre havde lovet - LOVET - danskerne det modsatte.

På folketingets talerstol.

I interviews med medierne.

I samråd i folketinget

I spørgetimer sagde Socialdemokratiet gang på gang på gang, at de ikke ville hente sympatisørerne af islamisk stat og deres børn til Danmark.

Så sent som i marts 2021 - for tre måneder siden - sagde statsministeren blandt andet:

Jeg citerer:

“Selvfølgelig er det en politisk beslutning om mennesker, der i mine øjne er landsforrædere - for det er man, når man tilslutter sig islamisk stat, hvad enten det er i ord eller handling - om de skal være i Danmark eller ej. Det skal de altså ikke.”

Men.

Det skulle de så åbenbart alligevel.

Ministertaburetterne begyndte at vakle.

Støttepartierne truede med at vælte ministre. Og pludselig - ud af det blå, ændrede regeringen holdning.

Undskyldningen var en PET rapport, hvor der stort set stod det samme som i tidligere PET rapporter.

Lad os nu bare sige det, som det er.

Taburetterne var vigtigere end at holde dem, man selv kalder landsforrædere, ude af Danmark.

Så nu skal foreløbig tre kvinder - sympatisører af islamisk stat - igen betræde dansk jord sammen med deres i alt 14 børn.

På jeres regning - danskernes regning - skatteborgernes regning - bliver de fragtet tilbage til Danmark, hvor der vil blive hældt uanede mængder penge ind i antiradikaliseringssprogrammer, psykologer og hvad ved jeg.

Og tror I så, at de tre mødre og 14 børn bliver de eneste, der vender tilbage til Danmark fra Islamisk Stat? Nej.

Der sidder nemlig andre mødre - andre børn - og fædre i Syrien med såkaldt tilknytning til Danmark.

Og netop med konventioner som menneskerettighedskonventionen og børnekonventionen i hånden, kan de nu påtvinge sig adgang til vores dejlige land.

Fanatiske islamister på vej til Danmark.

Det er konsekvensen af den førte politik.

Fanatiske islamister, som voldtog, korsfæstede, halshuggede og torturerede.
Islamister, som spredte skræk og rædsel.
Som ville invadere vesten med deres hadske ideologi, hvis de havde fået lov.

Nu kommer de til Danmark. Hentes aktivt hertil på skatteydernes regning - selvom regeringen havde lovet det modsatte.

Stort set samtidigt med at nyheden om IS-sympatisørerne kommer til Danmark, så meddelte regeringen, at de agtede at placere et udrejsecenter for dybt kriminelle og udviste udlændinge på Langeland.

Dagen efter meldingen besøgte jeg de nærmeste naboer til Holmegaard - bygningerne, som regeringen havde planlagt skulle huse de kriminelle udlændinge.

Ida og Finn, som jeg besøgte, har det dejligste og mest idylliske hus tæt ved skov og i dejlig ro. Her har de planlagt, at de skulle nyde deres pensionisttilværelse, med besøg af børn og deres mange børnebørn.

Huset skal danne en ramme om mange gode familiestunder.

Da de dømte udlændinge skulle til Langeland, fik de en besked fra regeringen. De kunne få tilskud til at sætte hegn op rundt om deres ejendom, så de kriminelle udlændinge ikke kunne komme ind til dem!!

Det vil sige, at regeringen ville spærre almindelige danskere inde på deres egen ejendom for at sikre sig at de kriminelle udlændinge lod dem være!

Der er noget fuldstændig galt her!!

Det er de kriminelle udlændinge, der skal spærres inde, indtil de sidder på et fly på vej retur til deres hjemland. Ikke danskerne, der skal indespærres!

Hensynet til konventioner står over hensynet til danskerne. Så menneskerettighedskonventionen beskytter forbryderne. De afviste kriminelle.

Vi må ifølge den ikke spærre dem inde. Heller ikke selvom de som udvisningsdømte nægter at rejse ud af vores land.

Det sker på bekostning af danskerne.

På bekostning af alle os, der passer vores og opfører os ordentligt.

De 130 dybt kriminelle er jo ikke hvem som helst.

Vidste I for eksempel, at den ene forbryder, som regeringen planlagde skulle flytte til Langeland, er den person, som forsøgte at myrde tegneren Kurt Vestergaard?

Altså den somalier, som opsøgte tegneren Kurt Vestergaard i 2010 og som forsøgte at dræbe ham med en økse, mens Vestergaards barnebarn så på?

Vidste I, at mindst fem af de 130 er terrordømte?

De andre er dømt for eksempelvis voldtægter og andre seksualforbrydelser - det er 10 af dem faktisk! Andre for grov vold. Røverier. Narkokriminalitet.

Forestil jer at få de 130 forbrydere som nærmeste nabo!

Nu er et udrejsecenter på Langeland blevet stoppet. Det er godt. Men problemet med de udvisningsdømte er ikke stoppet. Det problem er der fortsat! Nu sidder disse mennesker stadig på Kærshovedgård i Midtjylland. Det dur ikke!

Så i stedet for at spille fornærmet må regeringen tilbage i arbejdstøjet. Der skal findes en permanent løsning. Vi har foreslået både den ubeboede ø - Lindholm - men også forsvarrets bygninger på Grønnedal i Grønland. Men et fængsel kan også bruges. Staten har faktisk Vridsløse Lille til salg....

Afgørende er, at det er de kriminelle udlændinge, der spærres inde - inde lovlydige danskere i vores eget land.

Spørgsmålet er jo, om Socialdemokratiet er så stålfaste, når det gælder udlændingepolitik, som de eller har givet indtryk af.

I kender sikker socialdemokrater i Jeres lokalområde, der ikke har noget imod opførelsen af en moské. Som ikke har noget imod kønsopdelt svømning. Som åbent taler for, at IS-sympatisørerne skal til Danmark.

Om få måneder er der kommunalvalg.

I Dansk Folkeparti er vi klar med masser af gåpåmod og gode lokale sager, som betyder noget for danskerne lige der, hvor de bor.

Om den lokale skole, der ikke må lukkes

Om støjgener fra vejen og løsninger derpå.

Om det lokale plejehjem, hvor der mangler hænder.

Oven på alle de gode lokale sager, som jeg ved, at DF'ere i hele landet kæmper for hver eneste dag, så har vi i DF også fundamentet, det hele hviler på.

I Dansk Folkeparti står vi nemlig fast på det, vi mener og det, vi tror på. Både når det er super populært og mindre populært. Vi svinger ikke rundt som siv i vinden.

Vi ændrer ikke på vores politik og begynder at snuppe andre partiers principprogrammer, fordi det lige passer ind i tiden.

Vi mener faktisk det, vi siger.

I over 25 år har jeg - sammen med andre gode folk i Dansk Folkeparti - kæmpet kampen for et frit og selvstændigt Danmark.

For et Danmark med ytringsfrihed.

For et Danmark der værner om vores grundlov.

For et Danmark, der har ligestilling og åbenhed.

For et Danmark, der passer på vores ældre medborgere og værner om vores velfærd.

Som dag efter dag - utrætteligt kæmper imod trusler udefra.

Imod fanatisk islamisme, som går imod alt det, vi er som danskere.

Og når solen skinner så smukt som i dag og vi sidder her på det dejlige Lykkesholm, hvor HC Andersen ofte slog sine folder, ja - så virker alt stadig fredeligt i vores dejlige land.

Det er dejligt. Men det skal ikke tages for givet. Andre steder i landet ville vi lige nu ikke kunne sidde i fred. Dét er situationen i dagens Danmark. Derfor skal vi blive ved. Fortsætte med at kæmpe for det, vi tror på.

Kære allesammen.

Med disse ord glæder jeg mig over, at vi igen kan samles. Mødes. Se hinanden. Hygge os i hinandens selskab. Igen tak fordi I er her - og på gensyn snart igen